

-Yedek-

KALECİ

HÜSEYİN KELEŞ

ÇİZER: SELİN ÖZTÜRK

HAYDİ BAŞLAYALIM!

Sabaha kadar gözüme uyku girmediydi. Bir yandan oynayacağımız müthiş finalin heyecanı ile kalbim hızlı hızlı çarparken diğer yandan da İngiltere'ye yeniden mektup göndermenin peşindeydim.

O gün mektup için yine Selim abinin peşinde koşturdum.

- Kerem Tahsin, yeter ama! Bu kaçınıcı mektup? Cevap vermiyorlar işte.

- Selim abi n'olur, bak bu son. Şu mektubu daha dokunaklı cümlelerle yazalım. Hayatımda en çok istediğim şey, imzalı Peter Schmeichel (Pitir Şımaykıl) forması. O, dünyanın gelmiş geçmiş en iyi kalecisi.

- İyi de daha önce 17 kez yazdık.

- Hayır, 18 kez... Bu, 19 olacak.

- **Evet, oldukça önemli bir detay!**

- Bu defa, şey yazalım. İmmm, adımlı büyü-
yünce Pitir olarak değiştirmeyi düşündüğümü...

- **Sahiden değiştirmeyi mi düşünüyorsun?**

- Tabii, neden şaşırдың ki... **"Yok artık Pitir!
Doksandan muhteşem çıkardı."** Kulağa çok hoş
gelmiyor mu?

Selim abi, Pitir Şımaykıl'a mektup yazmak-
tan usanmıştı. Aslında mektubu Şımaykıl'ın çok
uzun yıllar formasını giydiği Manc-
hester United (Mençistir
Yunaytıt) kulübüne
yazıyordu. Ne

yapayım, İngilizcesine güvendiğim bir o vardı mahallede. Mektup ondan, posta masrafları babamdan...

Aslında mektubu en başta ablama yazdıracaktım. O da çok önemli bir voleybolcu olmayı hayal ediyor. Hâlden ve hayalden anlar diye düşündüm ama ablamın İngilizce seviyesi hayalleri kadar büyük değildi.

Şımaykıl'ı iki yıl önce izlediğim bir belgeselde tanımıştım. Belgeseli, futbol tutkunu ve İngiltere ligi hayranı dayımla izlemiştim. Laf aramızda, futbolun beşiği İngiltere o beşikte ilk sallanan da dayım olabilir. Öyle bir futbol bilgisine sahip yani. Belgeselde, özellikle Şampiyonlar Ligi maçlarında-

ki performanslarına yer verilmişti. Tek kelimeyle muhteşemdi. Sarışın, iri yapılı, yeşil formalı, muhteşem refleksleri olan bir kaleci... Ben doğmadan yıllar önce futbolu bırakmış. Kalecilik kariyerimle ilgili hayalimi ateşledi Şımaykıl. Sonra onunla ilgili her şeyi internetten araştırdım. Ah Google, çorba ettin zihnimi. Kendimden çok bilgi sahibi oldum Şımaykıl'la ilgili.

İşte o günden beri ona ve çok sık giydiği yeşil formasına ulaşmanın hayaliyle yaşıyordum. Umudumu koruyordum, elbet bir gün o imzalı formayı giyecektim.

Başta söylediğim gibi mektup işini çözmeye çalışırken yılın en büyük maçına konsantre oluyordum. Mahalle maçı için alanı dar, neşesi geniş sokağımızdaki yerimizi aldık. Bu maç, Dünya Kupası finalinden önemliydi.

Beyaz Gölge takımına transfer olmuşum. Tabii bu, bir maçlık bir transferdi. İşte bu bir maçı, yaşadığım mahallenin takımına karşı oynayacaktım. Biliyorum, şaşırdınız. İnsan kendi mahallesinin takımına karşı neden oynar ki?

Takımın en kritik mevkesinde oynuyordum: Kalecilik! Herkes orta sahada top cambazlığına, forvette gol makinesi olmaya özenirken ben, kaleye gelen topların ağırlara gitmesine engel olacaktım. Hayalim, dünyanın en büyük takımı olarak gördüğüm Manchester United'ta kaleci olmaktı. Rüyalarımı süsleyen, örnek aldığım, "Olacaksam onun gibi olmalıyım." dediğim kaleci ise Pitir Şımaykıl'dı. Bu hayalimle ilgili de voleybolcu ablamın derin dalgalarına maruz kalırdım.

- Keremcim, Şımaykıl nasıl, iyi mi?
- Abla, beni smaçladığın top sandın sanırım.

- Valla canım çekti, gel bakalım elimin içine doğru öyleeee!...

Ablam ımaykıl konusunda sık sık dalga geçiyor ama bence her ocuk hayal kurmalı. Benim bir hayalim var ve onun peşinden koşmak heyecan verici. Bu heyecan bana vazgeçmemeyi öğretiyor. Tabii bu hayallerimin gerçekleşmesi için bir yerden başlamalıydım.

Hadi sizi on günlere götüreyim. Meraklanmayın, bu yolculukta toplu taşıma kullanmayacağız.

Hayallerimle baş başa kal ve gerçeklerini inşa etmeye başla.